

بسم الله الرحمن الرحيم

نظام پیشنهاد دهی و پیشنهاد گیری در مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی، قانونی‌ترین و بارزترین مرکز تصمیم‌گیری مشورتی کشور می‌باشد. تصمیمات مجلس شورای اسلامی حتماً باید با رأی‌گیری صورت گیرد و هر تصمیم قانونی بدون رأی‌گیری فاقد اعتبار و غیر قابل پذیرش می‌باشد.

البته رأی‌گیری و تعداد آراء مورد قبول انواع مختلفی دارد:

۱. حضور $\frac{2}{3}$ اعضاء برای رسمیت جلسه.
۲. رأی اکثریت مطلق ($1+50\%$) حاضران برای طرح‌ها و لوایح عادی و یک فوریتی و اغلب تصمیمات بجز موارد مذکور در (بندهای ۳ و ۴ و ۵ آئین‌نامه داخلی).
۳. رأی اکثریت $\frac{2}{3}$ حاضرین برای تصویب طرح‌ها و لوایح دو فوریتی و سه فوریتی با حضور عضو شورای محترم نگهبان، تصویب تشکیل جلسه غیر علنی مجلس، تصویب آئین‌نامه داخلی مجلس و تفسیر آن.
۴. رأی اکثریت نسبی برای انتخابات داخلی مجلس و کمیسیون‌ها به جز انتخاب رئیس مجلس و اعضاء حقوق دان شورای نگهبان (ماده ۱۱۹ آئین‌نامه داخلی) و در صورت تساوی با قرعه.
۵. رأی اکثریت $\frac{2}{3}$ مجموع نمایندگان:
 - ۵-۱. تصویب درخواست مراجعه به آراء عمومی
 - ۵-۲. تصویب عدم کفایت رئیس جمهور
۶. رأی‌گیری در کمیسیون‌ها علیرغم وجود دستگاه‌های الکترونیکی بصورت شفاهی و با بالا بردن دست انجام می‌شود. مگر در موارد خاص که رأی با ورقه می‌باشد.
۷. در مورد رأی اعتماد و عدم اعتماد به وزیران و نیز استیضاح وزیران و عدم کفایت رئیس جمهور و انتخابات شعب و کمیسیون‌ها و انتخابات ناظرین و هیئت رئیسه مجلس و رأی به اعتبار نامه نمایندگان و حقوقدانان شورای نگهبان با رأی کتبی (رأی مخفی با ورقه) صورت می‌گیرد.
۸. رأی به سه شکل موافق، مخالف و ممتنع می‌باشد و شرکت نکردن حاضرین در جلسه در رأی‌گیری، مخالفت تلقی می‌شود.

۹. رأی با ورقه به دو شکل علنی و مخفی صورت می گیرد.

۱۰. رأی گیری با قیام و قعود در صورت خرابی دستگاه الکترونیک

طرح ها و لوایح

دو نوع پیشنهاد قانونی به مجلس شورای اسلامی ارائه می گردد. اگر این پیشنهاد از جانب دولت و در فرم مخصوص با امضای وزیر مربوطه و رئیس جمهور باشد. لایحه نام دارد و اگر این پیشنهاد از جانب نمایندگان مجلس باشد طرح نام دارد که حداقل باید ۱۵ نفر آن را امضاء کرده باشند. (پیشنهاد گروهی) ماده ۱۳۰. دریافت بوسیله رئیس مجلس و اعلام بوسیله رئیس یا یکی از منشیان در همان جلسه صورت می گیرد.

ارجاع به کمیسیون های مربوط (معمولاً یک کمیسیون اصلی و کمیسیون های دیگر فرعی هستند). این موضوع در روی صفحه اول طرح ارجاعی به کمیسیون ها ذکر می شود. این طرح ها در فرم های مخصوص ارائه شده و سپس چاپ می شود و بین نمایندگان توزیع و نسخه ای از آن برای وزیر یا وزیران مربوط ارسال می گردد.

نمونه ای از یک طرح: (پیوست شماره)

موضوع عنوان دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد موارد متناسب با اصل موضوع

امضاء کنندگان طرح های قانونی حق دارند در کمیسیون مربوط (اصلی و فرعی) که طرح آنها مطرح است، برای ادای توضیح حاضر شوند. کمیسیون تاریخ بحث پیرامون طرح را کتباً به آنان اعلام می نماید. ماده ۱۳۱

شرایط استرداد طرح پیشنهادی:

پس از اعلام وصول طرح قانونی، چنانچه جمعی از امضاء کنندگان تقاضای کتبی استرداد آن را بنماید به طوری که امضاء کنندگان باقی مانده کمتر از ۱۵ نفر گردند در صورتی که تقاضای استرداد قبل از تصویب طرح در شور اول باشد، طرح مسترد و گزارش آن به مجلس داده خواهد شد و در صورتی که در شور اول به تصویب رسیده باشد پس از توضیح یک نفر از تقاضا کنندگان (استرداد) و صحبت یک نفر مخالف و یک نفر موافق، با رأی (مثبت) مجلس، طرح قابل استرداد خواهد بود. ماده ۱۳۲

شرط طرح مجدد طرح ها در مجلس:

اگر طرحی مورد تصویب مجلس یا کمیسیون های موضوع اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی واقع نشد بدون تغییر اساسی تا شش ماه دیگر نمی توان آن را مجدداً به مجلس پیشنهاد نمود مگر با تقاضای کتبی پنجاه (۵۰) نفر نماینده و تصویب مجلس. ماده ۱۳۳

لایحه قانونی:

لوايح قانونی از طرف دولت به مجلس پیشنهاد می شود و باید دارای ویژگی های زیر باشد:

۱. دارای موضوع و عنوان مشخص
۲. دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد آن در مقدمه لایحه به وضوح
۳. دارای موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان لایحه ماده ۱۳۴
۴. لوايح باید به امضاء رئیس جمهور و وزیر یا وزرای مسئول رسیده باشد و در صورت نداشتن وزیر امضاء رئیس جمهور کفایت می کند.

نحوه ارائه لایحه به مجلس

۱. لوايح قانونی با رعایت اصل (۷۴) قانون اساسی (با امضاء رئیس جمهور و وزیر یا وزرای مسئول) باید در جلسه علنی مجلس توسط وزیر مربوطه و یا نماینده دولت تقدیم گردد.
 ۲. در موقع طرح نیز باید وزیر مربوطه یا یکی از وزراء به تناسب موضوع حاضر باشد.
- کسانی که می توانند از طرف دولت از لوايح تقدیمی در صحن علنی و کمیسیون ها دفاع نمایند: معاونان امور مجلس - رئیس جمهور و وزراء و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور - رئیس یا رابط امور مجلس شورای عالی استان ها که رسماً به مجلس معرفی شده اند، می توانند به جای رئیس جمهور و وزراء در جلسات مجلس و کمیسیون ها برای توضیح و دفاع لازم حضور یابند.

استرداد لوايح:

- استرداد لوايح با تصویب هیئت وزیران به شرح زیر ممکن است:
۱. در صورتی که استرداد پیش از تصویب کلیات در شور اول مجلس باشد. با درخواست کتبی رئیس جمهور یا وزیر مربوطه و ذکر دلایل که گزارش آن در صحن علنی مجلس اعلام شود.
 ۲. پس از تصویب کلیات لایحه و در هر مرحله تا پیش از تصویب نهایی، وزیر مربوطه یا نماینده امور مجلس دولت، با ذکر دلایل در جلسه علنی مجلس و صحبت یک نفر موافق و یک نفر مخالف هر کدام به مدت ۱۰ دقیقه و تصویب مجلس.

نحوه بررسی لوايح در مجلس:

۱. اعلام بوسیله رئیس و یا یکی از منشی ها
۲. ارجاع به کمیسیون های اصلی و فرعی
۳. توزیع در بین نمایندگان
۴. یک نسخه در اختیار مطبوعات

طرح های شورای عالی استان ها

۱. تصویب طرح در شورای عالی استان ها (با مشخصات هر طرح قانونی)

۲. تقدیم به مجلس بصورت مستقیم یا بوسیله دولت

۳. طی مراحل مانند لایحه در مجلس

نحوه طرح لوایح و طرح های معوق از مجالس گذشته برای آتی

۱. بوسیله اداره کل قوانین لیست آن تهیه و در اختیار نمایندگان قرار می گیرد.

۲. تشخیص لزوم رسیدگی به درخواست ۲۵ نفر از نمایندگان

۳. درخواست رسیدگی از طرف دولت

۴. ارجاع به کمیسیون های مربوطه

۵. در صورت درخواست استرداد دولت لوایح درخواستی مسترد می شود.

تعدد موضوع طرح ها و لوایح

۱. هر طرح و یا لایحه یک موضوع داشته باشد بعنوان ماده واحده پیشنهاد می شود.

۲. در صورت داشتن بیش از یک موضوع باید مواد و تبصره ها جزء به جزء طرح و مورد شور قرار

گیرد.

انواع طرح ها و لوایح

سه فوریتی

دو فوریتی

یک فوریتی

عادی

مراحل بررسی و تصویب طرح ها و لوایح عادی

الف: شور اول

- اعلام وصول طرح ها و لوایح عادی (در همان جلسه یا دو جلسه بعد)

- ارجاع به کمیسیون های اصلی و فرعی و تعیین مواد مرتبط با هر کمیسیون

- تکثیر و قراردادن در اختیار نمایندگان

بررسی در کمیسیون ها

- ظرف ۱۰ روز بررسی طرح های ارجاعی تا ۱۰ روز دیگر قابل تمدید است.

- گزارش بررسی به کمیسیون اصلی بوسیله کمیسیون های فرعی

- بررسی در کمیسیون اصلی طی ۱۰ روز با دعوت از نمایندگان پیشنهاد دهنده

- تهیه و ارائه گزارش نهایی با نظر کمیسیون های فرعی و متن پیشنهادهای مطرح شده نمایندگان که در کمیسیون تصویب نشده است.
- در صحن علنی علاوه بر کمیسیون اصلی کمیسیون های فرعی نیز می توانند گزارش را ارائه نمایند.
- حداکثر زمان مجاز برای تهیه گزارش و یا تصویب و تغییر یا تکمیل طرح و یا لایحه یک ماه است.
- این مدت با درخواست کمیسیون و تصویب هیئت رئیسه مجلس قابل تمدید می باشد.
- حضور پیشنهاد دهندگان در جلسه کمیسیون مجاز است و دعوت بوسیله کمیسیون باید حداقل بیست و چهار ساعت قبل صورت گیرد.
- امکان اعتراض به نحوه ارجاع طرح و لایحه به کمیسیون ها از طرف کمیسیون ها وجود دارد. ماده ۱۴۵
- کمیسیونها موظف به دعوت از وزراء و بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربط می باشد.
- شرکت سایر نمایندگان در جلسات بررسی طرح یا لایحه در کمیسیون مجاز است، حق اظهارنظر دارند ولی حق رأی ندارند.
- در هنگام بررسی شور اول در جلسه علنی ، مذاکرات در کلیات انجام می شود.
- رأی گیری در شور اول برای طرحها و لوایح عادی برای اصل طرح می باشد.
- در صورت تصویب کلیات، جهت رسیدگی در شور دوم به کمیسیون مربوطه ارجاع می شود.

ب: شور دوم

- بین شور اول و دوم پیشنهادهای اصلاحی کتبی نمایندگان در مورد مواد و تبصرهها و بندها به هیأت رئیسه کمیسیون تحویل داده می شود.
- حداقل بیست و چهار ساعت قبل از شروع شور دوم پیشنهادها چاپ و در اختیار همه نمایندگان گذاشته می شود.
- پیشنهاد دهندگان به کمیسیون دعوت می شوند.
- اعضای کمیسیون می توانند پیشنهادهای خود را اگر چه به چاپ هم نرسیده باشد در شور دوم مطرح نمایند.
- گزارش شور دوم هم با گزارش کمیسیونهای فرعی در یک جلد و پیشنهادهای نمایندگان در مجلد دیگر درج می شود و برای هیأت رئیسه ارسال می گردد.

- گزارش کمیسیون در دستور کار هفتگی مجلس قرار گرفته و در نوبت خود طرح می شود.
- فرم اعلام ثبت نام موافق و مخالف برای هر طرح و یا لایحه که در دستور کار هفتگی قرار دارد در تابلو اعلانات نصب می شود تا نمایندگان موافق و مخالف در ستونهای مربوطه ثبت نام نمایند.
- گزارش بوسیله مخبر در صحن علنی مطرح می شود.

پیشنهاد نمایندگان به ترتیب زیر مطرح می شود:

۱. پیشنهاد جایگزین متن اولیه در صورت حذف یا تغییر مواد یا تبصره و یا جزء و صحبت یک موافق و یک مخالف هر کدام پنج دقیقه و دفاع مخبر و اعلام نظر نماینده دولت و سپس رأی گیری
 - در صورت رأی مثبت و تصویب آن ، پیشنهادهای اصلاحی که قبلاً به کمیسیون داده شده قابل طرح و بحث و رأی گیری خواهد بود.
 ۲. پیشنهادهای حذف به ترتیب حذف کامل و حذف قسمتهایی از هر ماده (بصورت مکتوب قبل از ورود به بحث هر ماده)
 ۳. پیشنهادهای چاپ شده کمیسیونهای فرعی
 ۴. پیشنهادهای اصلاحی چاپ شده نمایندگان براساس تشخیص هیأت رئیسه
 ۵. اصل ماده
 - اصلاحاتی که در ماده ای پیشنهاد می گردد قبل از خود ماده در مورد آنها در مجلس رأی گرفته می شود.
 ۶. رفع ابهام
 ۷. رأی گیری نسبت به خود ماده
 ۸. و در نهایت هر کدام از مواد با تبصره ها و جزءها
 ۹. تصویب
 ۱۰. تجدید چاپ با اصلاحات مصوب
 ۱۱. ارسال برای شورای محترم نگهبان
 ۱۲. تأیید شورای محترم نگهبان
- ۱۲- در صورت ایراد شورای نگهبان
- ۱- ۱۲) ارجاع به مجلس

۲ - ۱۲) ارجاع به کمیسیون اصلی

۳ - ۱۲) بررسی و تهیه پاسخ و ارسال برای هیأت رئیسه

۴ - ۱۲) طرح در صحن علنی مجلس و صحبت موافق و مخالف و رأی گیری

۵ - ۱۲) اصرار بر موضع قبلی خود ← ارسال به شورای محترم نگهبان ← ارجاع

از شورای نگهبان به مجلس ← اصرار مجلس بر موضع قبلی و ارسال به مجمع

تشخیص مصلحت نظام ← تصویب یا رد ← ارجاع به مجلس ← (اعلام برای

آگاهی نمایندگان - ابلاغ به دولت)

۱۳. ارجاع به مجلس شورای اسلامی

۱۴. ابلاغ به دولت

۱۵. ابلاغ به دستگاه اجرایی

۱۶. تهیه آیین نامه اجرایی

مراحل بررسی و تصویب طرحها و لوایح فوری :

سه فوریتی

دو فوریتی

یک فوریتی

- تکثیر آن حداقل یک ساعت قبل از طرح فوریت و توزیع بین نمایندگان
 - طرح در مجلس و توضیح پیشنهاد کننده یا یکی از پیشنهاددهندگان در مورد فوریت.
 - مخالفت و موافقت نسبت به فوریت
 - یک فوریت با صحبت یک موافق و یک مخالف با رأی اکثریت مطلق حاضران
 - دو و سه فوریت با صحبت دو مخالف و دو موافق و با رأی اکثریت دوسوم حاضران
 - تعریف و ضرورت فوریت
 - تعریف فوریت: (فوریت لایحه و طرح)
 - یک فوریتی (نیاز فوری جامعه و اولویت طرح و یا لایحه مورد نظر نسبت به سایر موارد مطروحه)
 - دو فوریتی (ضرورت جلوگیری از وقوع خسارت احتمالی و فوت فرصت)
 - سه فوریتی (حالت کاملاً اضطراری و حیاتی برای مقابله سریع با خسارت حتمی)
- درخواست سلب فوریت
- با تقاضای دولت یا پانزده نفر از نمایندگان و تصویب مجلس، قبل از ورود به شور در ماده واحده یا مواد طرح و یا لایحه می توان از آن سلب فوریت به طور مطلق و یا سلب یک فوریت از دو فوریت و یا یک یا دو فوریت از طرح ها و لوایح سه فوریتی نمود.

بررسی طرح های فوریتی

الف: یک فوریتی:

۱. تصویب فوریت در صحن علنی
۲. ارجاع به کمیسیون های اصلی و فرعی (برای بررسی خارج از نوبت)
۳. بررسی در کمیسیون (یک شوری است)
۴. گزارش به هیئت رئیسه
۵. درج در دستور کار هفتگی خارج از نوبت
۶. طی مراحل بررسی در صحن علنی مشابه سایر طرح ها (مانند شور دوم)

ب: دو فوریتی:

۱. تصویب دو فوریت در صحن علنی
۲. چاپ و توزیع بین نمایندگان (حداکثر ظرف شش ساعت)
۳. درج در دستور کار مجلس (حداکثر چهل و هشت ساعت بعد)
۴. تسلیم پیشنهادهای نمایندگان به هیئت رئیسه (حداکثر بیست و چهار ساعت)
۵. توزیع نسخه پیشنهادهای نمایندگان در بین همه نمایندگان (حداقل دو ساعت قبل از شروع مذاکرات)

ج: سه فوریتی:

۱. تصویب فوریت در صحن علنی
۲. قرار گرفتن در دستور همان جلسه (بلافاصله پس از تصویب)
۳. مذاکره در کلیات
۴. پذیرش پیشنهادها
۵. مذاکره نسبت به ماده واحده یا هر یک از مواد
۶. رأی گیری

تذکر: برابر ماده ۷ آئین نامه داخلی مجلس و اصول ۹۴ و ۹۵ قانون اساسی، چنانچه طرح یا لایحه ای با قید دو یا سه فوریت در دستور مجلس قرار گیرد. اعضاء شورای نگهبان باید در آن جلسه شرکت نمایند.

روش های بررسی طرح ها و لوایح در مجلس

الف: به روش معمولی (در کمیسیون ها و صحن علنی) با رأی در صحن علنی

ب: تفویض تصویب (برابر اصل ۸۵ قانون اساسی)

۱-ب: به کمیسیون های خود برای تصویب آزمایشی بعضی قوانین دائمی

۲-ب: تصویب دائمی اساسنامه سازمان ها، شرکت ها، موسسات دولتی یا وابسته به دولت (به کمیسیون ها و یا دولت)

نحوه رسیدگی به طرح ها و لوایح برابر اصل ۸۵ قانون اساسی

الف: پس از تصویب مجلس به کمیسیون مربوطه ارسال می گردد.

ب: در کمیسیون همان ترتیب رسیدگی و تصویب طرح ها و لوایح در مجلس خواهد بود، اما مناط در تصویب، رأی حداقل دو سوم اعضاء کمیسیون می باشد.

ج: پس از تصویب در کمیسیون، برای تعیین مدت اجرای آزمایشی آن رأی گیری در صحن مجلس بعمل می آید.

د: در مورد اساسنامه تفویضی به دولت، رسیدگی طبق آئین نامه داخلی هیئت وزیران می باشد.

مسکوت ماندن طرح و یا لایحه (پیشنهادهای مفتوح)

در صورتی که حداقل بیست و پنج نفر از نمایندگان کتباتاً از مجلس تقاضا کنند که طرح یا لایحه قانونی واصل شده به مجلس برای حداقل شش ماه مسکوت بماند، پس از مذاکره و اظهار نظر مخالف و موافق، رأی گیری می شود.

اخطار قانون اساسی و یا تذکر آئین نامه ای

هر یک از نمایندگان در حین مذاکرات مجلس، چنانچه تشخیص داد که طرح ها و لوایح و سایر موضوعات مورد بحث در مجلس، منافی با قانون اساسی یا آئین نامه داخلی مجلس است، با اعلام بوسیله دستگاه الکترونیک مذاکرات را قطع و مورد را با ذکر اصل و یا ماده مربوطه مطرح می نماید. رئیس جلسه اگر اخطار را وارد دانست، بدون بحث از مجلس نظر خواهی می کند و چنانچه مجلس آن را وارد دانست، رئیس جلسه نسبت به حذف و یا اصلاح مورد یا ارجاع به کمیسیون مربوطه اقدام خواهد کرد.

ولی در مورد تذکر آئین نامه ای، تشخیص رئیس جلسه کفایت می کند و چنانچه آن را وارد بداند باید ترتیب اثر بدهد.

قانونی شدن تصمیمات مجلس شورای اسلامی

برابر اصل نود و چهارم و نود و پنجم قانون اساسی، کلیه مصوبات مجلس شورای اسلامی باید به شورای نگهبان فرستاده شود. شورای نگهبان موظف است آن را حداکثر ظرف ده روز از تاریخ وصول از نظر انطباق بر موازین اسلام و قانون اساسی مورد بررسی قرار دهد و چنانچه آن را مغایر ببیند برای تجدیدنظر به مجلس باز گرداند. در غیر اینصورت مصوبه قابل اجرا است.

در مواردی که شورای نگهبان مدت ده روز را برای رسیدگی و اظهار نظر نهایی کافی نداند، می تواند از مجلس شورای اسلامی حداکثر ده روز دیگر با ذکر دلیل خواستار تمدید وقت شود.

چنانچه شورای نگهبان مصوبه مجلس را تماماً و یا بعضاً مغایر با موازین اسلام و یا قانون اساسی تشخیص دهد و چنانچه مجلس پس از دو بار ارجاع، اصلاحات مورد نظر شورا را اعمال ننماید، مصوبه مزبور به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارسال می گردد تا با در نظر گرفتن مصلحت نظام، در مجمع بررسی و رأی گیری گردد. در صورت تصویب مجمع مصوبه مجلس قانونی خواهد بود.

کارشناسان طرح ها و لوایح در مجلس

۱. کمیته های تخصصی در کمیسیون ها
۲. کمیسیون های تخصصی
۳. نمایندگان دستگاه های اجرایی مرتبط (بدون حق رأی)
۴. مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی
۵. کلیه نمایندگان مجلس بر اساس وظیفه نمایندگی

آفات کارشناسی طرح ها و لوایح در مجلس

۱. کمیسیون های تخصصی اغلب بر اساس تخصص افراد (تحصیلات + تجربیات) شکل نمی گیرد. بلکه بیشتر بصورت رایزنی و ارتباطات سیاسی است و به تبع آن نیز کمیته های زیر مجموعه همین وضعیت را دارند.
۲. کمیسیون های مشترک، کمیسیون ویژه و کمیسیون تلفیق نیز که مسئولیت بررسی تخصصی بودجه و برنامه ها را بطور ویژه بر عهده دارد از مشکل فوق مستثنی نیست.
۳. هیئت های تحقیق و تفحص نیز که شبیه گروه های حل مسئله عمل می کنند، هم از مشکل فوق برخوردارند.
۴. مصوبات بر اساس رأی اکثریتی است که گاهی تحت تاثیر فرد و یا اقلیتی تخصصی یا رایزن ماهر قرار می گیرند.
۵. در مصوبات اقلیت مخالف شرط نیست بلکه اکثریت شرط است.
۶. تعداد افراد دفاع کننده از پیشنهاد و یا موافق، محدود بوده و گاهی امکان انتقال استدلالات نیست.
۷. زبان تخصصی مشترک نداشتن بین نمایندگان
۸. تساوی رأی متخصص با غیر متخصص
۹. نبود امکان اعتراض به مصوبات برای پیشنهاد دهنده
۱۰. خطر غلبه لابی گری سیاسی بر تشخیص تخصصی

۱۱. عدم ارزیابی نمایندگان بر اساس میزان مشارکت آنان در پیشنهاد دهی، بررسی و کارشناسی طرح‌ها و لوایح
۱۲. نبود یک نظام تشویق و پاداش دهی در ارائه پیشنهادها
۱۳. مشارکت عده معدود و محدودی از نمایندگان در فرایند بررسی و کارشناسی پیشنهادها
۱۴. عدم کنترل بر انجام وظایف نمایندگی

راهکارها:

۱. وضع شروط مناسب عمومی و تخصصی برای کاندیداتوری مجلس شورای اسلامی
۲. پر رنگ شدن نقش احزاب در تربیت و معرفی متخصصین متناسب برای کمیسیون های تخصصی مجلس
۳. آموزش مناسب منتخبین پس از انتخاب و قبل از شروع بکار در مجلس
۴. نظام مند کردن شکل گیری کمیسیون های تخصصی
۵. آموزش مستمر ضمن خدمت بصورت ویژه مرتبط با تخصص هر کمیسیون
۶. پر رنگ کردن نقش کمیسیون های تخصصی در تصمیم گیریها و کارشناسی طرح ها و لوایح
۷. استقرار نظام ارزشیابی عملکرد نمایندگان در راستای وظایف نمایندگی برابر قانون اساسی و آئین نامه داخلی و برنامه های تبلیغاتی زمان انتخابات
۸. فرهنگ سازی عمومی برای انتخابات متناسب
۹. اصلاح فرایند پیشنهادگیری و بررسی و کارشناسی و تصویب در مجلس شورای اسلامی
۱۰. استقرار یک نظام پیشنهادات ویژه در مجلس شورای اسلامی

والسلام علیکم

احمد بزرگیان

نماینده مردم شریف سبزوار در مجلس

شورای اسلامی

و عضو کمیسیون صنایع و معادن

پیوست ها:

۱. فرم ارائه طرح
۲. یک نمونه از لایحه
۳. فرم ارائه پیشنهاد در بودجه

Archive of SID